

6. 2

H.M. 61.

July 10 1884

GÆLIC HYMNS.

BY M. M'R.,

F. C., STRATHY,

FOR THE

USE OF HIS CONGREGATION,

CHIEFLY HIS

EVENING CLASSES FOR YOUNG PEOPLE.

1863.

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

EARAIL DHURACHDACH

DO AOIS 'S DO OIGE CHO-THIONAIL,

LE 'MINISTEIR FEIN.

'S ge do tha mi 's an āms'
Lag lāmhach is fann,
Is nach cuairtichear leam au trēud,
Tha mo thuiream cho trōm,
'S mi ri turruman crōm,
'S mi gun mhisneachd, gun fhonn ri fēum,—
'S mi gun mhisneachd, gun fhonn ri fēum,
'S nach d'thoir aon do mo Mhaighstir spēs;
'S E cho maiseach, grāsmhor, āillidh,
'Struagh nach claidheadh a ghradh sibh gu lèir.

Ged tha lānachd cho mōr,
'S gach grās iomlan na stōr,
Agus fhialachd gu leōr da rēir,
'S E ri cuireadh gach seōrs,
Eadar aosd agus ōg,
Eadar bheag agus mhōr ga chōir,
Eadar bheag agus mhōr ga chōir,
Gus an saoradh 'o chionta 's 'o bhrōn,
'S E cho maiseach, &c.

Nach eil 'ur cionta ro mhōr,
Nach eil sibh salach gu leōr,
'S nach eil sibh dīte fo spōg an Euig,
Nach eil 'ur plāighean 's 'ur leōn,
'Ur cuibhreach, daors, 's iomadh brōn,
'S sibh air chall anns' a cheō gun lēirs,
'S sibh air chall anns' a cheō gun lēirs;
Bodhar, dall, bacach, cām 's gach cēum
'S E cho maiseach, &c.

Tha glóir a phearsa 'sa ghráis,
 An Dia-duine lán gráidh,
 'Se 'n t'Iongantach 's áird, air neamh,
 'S E 'g iarruidh céile 's an aits;
 Ghabhas lúbadh gun dail,
 'Sa chuireas cúl ri 'n cáirdean gu léir,
 'Sa chuireas cúl ri 'n cáirdean gu léir;
 Mur d'thoir iadsan grádh dha féin;
 'S E cho maiseach, &c.

O nach d'thugadh sibh, chlann,
 Umhlachd dha mar 'ur Ceann,
 'S E ni 's maisich na clann na 'n daoín',
 Mun d' thig croisean nach ganu,
 Agus trioblaidean teann,
 Bheir 'ur cridhe fo champar dūr,
 Bheir 'ur cridhe fo champar dūr;
 'Sa ni 'ur beátha na shearbhas 's na thūrs;
 'S E cho maiseach, &c.

Cha deachaidh innleachd air ghlēus,
 Shuas an Rioghachd na'u nēamh,
 No air an talamh so féin air dōigh,
 Chuireas na h-ainglibh gu léir,
 Cho mōr fo' iongnadh gu sior,
 A faicinn ullachadh Dhia do dhaoin',
 A faicinn ullachadh Dhia do dhaoin';
 'Sa naoimh na'm fianuis air mōrachd a ghaoil,
 'S E cho maiseach, &c.

'S och a chlannag na h-ōig,
 Nach d'thigeadh sibhse ga chōir,
 Sibh a gheibheadh uaith pōg a ghráidh,
 Cha 'neil na 's lugha na phōig,
 Na bhi gu siorruidh ris pōsd',
 'S 'ur deanamh son' ann an glóir gu bráth,
 'S 'ur deanamh son' ann an glóir gu bráth;
 Far nach d' thig osna, no deōir, no crádh;
 'S E cho maiseach, &c.

A dh' ain deoin peacadh is truaigh',
 Dh' aindeoin Shatain le bhuaire' 'bh,
 Agus naimhdeas buan na feòl',
 Sin 's an saoghal mun cuairt,
 Tha fo dhruidheachd cho cruaidh,
 'S an taobh a stigh ged' tha 'n truailleachd mōr,
 An taobh a stigh ged' tha'n truailleachd mōr;
 Ann 'a fhuilsan tha ēifeachd gu leōr;
'S E cho maiseach, &c.

'Sa shluagh Srath-Haladail gu lēir,
 Eadar òig agus aois,
 O nach dūin sibh ri Criosda gun dāil,
 'M feadh 's tha lāmhan ribh sgaoilt',
 'G iadhadh umaibh gach taobh,
 Gus 'ur dion 's 'ur cur saor 'on bhās,
 Gus 'ur dion is 'ur saoradh on' bhās;
 Is gu 'm bī sibh sār lionta le ghrādh;
'S E cho maiseach, &c.

A shluagh na Mealbhaich ud thall,
 O na bithibh cho mall,
 Ach fēuch gu 'm pill sibh gu teann na dhāil,
 A mhuinntir aosmhor, 'sa chlann,
 Pillibh risan 's an ams',
 'S gheibh sibh iochd ann 'a shaibhreas grāis,
 Gheibh sibh iochd ann 'a shaibhreas grāis;
 Is cha phill sibh 'o leantuinn gu brāth;
'S E cho maiseach, &c.

A shluagh Phort-sgeirean nan tonn,
 Deanaibhs' cabhag gun mhaill,
 'S na fāgaibh seann neach no clann n'ur dēigh,
 Ach thigibh 's togamaid fonn,
 Gabhaibh misneachd se thann,
 'S E gar cuireadh gu teann leis fēin,
 'S E gar cuireadh gu teann leis fēin;
 Gus an dean E gu siorruidh sibh rēidh;
'S E cho maiseach, &c.

'Sa shluagh tha uaigneach leibh fein,
 Gun bhi ri tuasaid no strēup,
 A'm Baile-gile, nach ēisd sibh ri m' dhān,
 Teichidh! Teichibh, gu dian,
 Dh' ionnsuidh Dhia ann an Criosd',
 'S na fāgaibh iong' aig an Diabhol na thrāill,
 Na fāgaibh iong' aig an Diabhol na thrāill;
 Ach cuiribh dearbhadh air saibhreas a ghrāis;
'S E cho maiseach, &c.

'Sa mhuinntir Shrathaidh nach ēisd,
 Sibhse chuireadh dhuibh fein,
 'S gu'm bi sibh nise ris reidh tre bhās,
 Thigibh, thigibh gu leir,
 'S na fāgaibh leanabh nar dēigh,
 'S gheibh sibh beannachdean siorruidh g'ur sāth,
 Gheibh sibh beannachdean siorruidh g'ur sāth;
 Saibhreas, urram, is glōir gu brāth;
'S E cho maiseach, &c.

A shluagh an Rugha 's na h-āird;
 Dhuibhs' tha focal na slāint',
 'S fēuch gu'n d'thoir sibh dha āit' mar 's cōir,
 Na diūлтаibh uaibh E le tāir,
 Ach gabhaibh ris ann an grādh,
 Sibhs' tha aosd' is an t' āl tha ōg,
 Sibhs' tha aosd' is an t' āl tha ōg;
 Thugaibh gaol da 's na ghrādh bithibh beō;
'S E cho maiseach, &c.

A mhuinntir Armadail shuas,
 Thugaibh gēill dha gu luath,
 'M feadh 's tha thairgse n'ur cluais gach lā,
 Tha chridhe lān dhuibh le truas,
 Dūnaibh risan mar shluagh,
 'S na fāgaibh aonan air chuairt 'o'n treūd,
 Na fāgaibh aonan air chuairt 'o'n treūd;
 Tha aig' ionaltradh dhuibh gu leir;
'S E cho maiseach, &c.

Ma dhiùltas sibhs' E le tair,
 Dūisgidh chorruich gun bhāigh,
 'S dānaidh 'n dorus gu bráth air 'ur sróin,
 'N sin bŭiridh sibhse gu h-āird,
 Mar tharbh fiadhaich an sās,
 'S fheirg g' 'ur lionadh, muir-lān ro mhōr,
 'S fheirg g' 'ur lionadh muir-lān ro mhōr,
 'S teine lasrach dhuibh deālradh a ghlōir;
 'S E cho maiseach, &c.

Nis co-dhūineam mo dhān,
 'S ann 'm focal no dhā,
 Guidheam oirbh innisibh dha 'ur leōin,
 Dōirtibh mach ann 'a lāth 'ir,
 Gach plāigh 'n'ur eridhe tha'n tāmh,
 'S innsibh dhā "fhuair am bās oirn' cōir,"
 Innsibh dha "fhuair am bās oirn cōir;
 Ach deans' ar teārnadh le d'shlāinte mhōir;"
 'S Tu cho maiseach, grāsmhor, āillidh,
 'Struagh nach claidheadh do ghrādh sinn gu leir.

Nach truagh leibh fēin mar a thā.
 Mise dh'oidhche 's a lā,
 Gun sgur ri caoidh is ri cānran brōin,
 Na 'm faicinn cūram air cāch,
 Fo bhuaidh na driūchd tha 'o 'n āird,
 Bhiodh mo thūrsa toirt āite do cheōl,
 Bhiodh mo thūrsa toirt āite do cheōl;
 'S bhiodh mo shūil ris na clārsaichean Oir;
 'S Tu cho maiseach, grāsmhor, āillidh,
 'Struagh nach claidheadh do ghradh sinn gu leir.

RABHADH MU MHEALLTAIREACAD

A PHEACAIDH.

An sluagh tha socruch is sāmhadh,
Anns' an fhāsach gun imcheist ;
M bheil sibh 'n staid tha neo-shābhailt,
Is sibh ga cāradh na miribh ?
Bithibh dearbhtha na thrā,
Mun d'thig am bās g'ur toirt imrich ;
Nach truagh 'ur glacadh gun ghrās,
'S Nach fhaigh sibh fābhar gu siorruidh.

Am feadh 's tha la na slāint' ann,
Feuch gu 'm fār sibh bhi ciallach ;
Se sin dunadh ri Slānuighear,
'S le sin trā a bhi diadhuidh,
Cuiribh cul ris an namhuid,
Leis an aill sibh bhi striochdt' dha ;
Se fein tamhusg cho tāireil,
Ris gach traill tha fo' riaghladh.

Nach eil a sheirbhis cho salach,
Is cho amaideach suarrach ;
'S nach eil neach a gheibh aithn' orr ;
Nach d'thoireadh seachad gun duais i,
Oir ciod is milltich no 'm peacadh ?
'S pāighidh ceartas a dhuais dha,
Bidh Esan dileas da bhagradh,
Cho maith 's na ghealladh da shluagh-san.

Faodaidh mise bhi labhairt,
 Ach ceilg a pheacaidh tha diomhair ;
 Se grādh da nādar 's da chleachdadh,
 Tha tāladh folaicht' le mhiannaibh,
 Tha toirt an ainm do na peacaich,
 Tha le taitneas ga dhian-ruith,
 'S mar gu'm b'fhior dhoibh gur beatha,
 Bhi cho caidreach ga iarruidh.

Is faodaidh sibhse bhi 'n dōchas,
 Gu 'm faigh sibh sōlas sa pheacadh ;
 Ach mheall e ghnā air na slōigh,
 A bha an cōmhnnidh do n' bheachd sin,
 Sann fhuair iad donas is dōlas,
 Cho fad' 's bu bheō iad ga chleachdadh ;
 'S a chuid a dh'aithnich a sheōltachd,
 Cha bhiodh cōirdt' ris na b'fhaide.

Fhuair e fasgadh 's an fheōil,
 Is chuir i seōl da air leabuidh ;
 'S iad ana miannaibh na-h-ōige,
 A thigh-fōghlum is cleasachd,
 Theid e 'n cruthaibh cho neōnach,
 'S gu saoil mōran gur maith e,
 Gus an lōtadh 's an leōnadh,
 'S an cur fa dheōigh fo' chruaidh ghlasaibh.

Och nach mosgladh 's nach dūisgeadh,
 Sibh 'o thūsal 'ur codail ;
 Chi 'te leibh sibh bhi rūsigte,
 Ge d'tha sibh 'n dūil a bhi beartach,
 'S ann tha sibh ainniseach, leōinte,
 Brūite, breōite 's ro shalach ;
 'S 'o nach lēur dhuibh 'ur dōruinn,
 Cha'n iarr sibh seōl ni 'ur glanadh.

Tha luibhre pheacaidh mar chnāmhuinn,
 A' gabhail tāmh ann 'ur ballaibh ;
 Ged' nach eil e na phlāigh leibh,
 Mar bha le Paul air an talamh,
 Cha bhi ris cogadh mar nāmh,
 Far nach eil grās anns an anam ;
 'S coisnidh esan buaidh-lāraich,
 'S bidh sibhs' n' 'ur trāillibh fo' chosaibh.

Ach O nach fhaic sibh a chāirdean,
 Cho daor 's chaidh teārnādh a cheannach ;
 Nach mōr a chosd e do 'n t' Slānuighear,
 Slāinte chosnadh do pheacaich,
 “Dhōirt E anam gu bas,
 Is chaidh āireamh measg chiontach,”
 'S feuch gu 'm faighear sibhs' trā ann,
 Mu 'n slaod ambās sibh do ifrinn.

Ann an co-dhūnadh m' ōrain,
 Leigibh dhōmhs' chur n' 'ur cuimhue ;
 Gu bheil E cuireadh gach seōrsa,
 'S nach e dhōigh bhi gan diūltadh
 Cha 'n ann da h-aindeoin ach degnach,
 Tha E pōsadh a Cheile ;
 Cha bhi uireasbhuidh cōmhdaich orr',
 'Sa lōn bithidh cīnnteach.

IMPIDH

LE MINISTEIR AIR A SHLUAGH,

AIR DHA BHI TINN.

'S truagh nach ro 'mi daonnan,
'Sa ghrādh thug mi òg,
Be cuspair a ghaoil ud,
An aon Fhear-saoraidh mōr ;
Se thairisneachd a chlaoidh mi,
'Sa mhaise rinn mi aoidheil,
'Sa chaoimhneas graidh fhuair rūm leam
A ghnāth do na slōigh.

'Sa dh' aindeōin cho cailte
'Sa chi 'eam aois is òig,
Ge d' ro' iad bodhar, dall, 's iad
Na 'luidhe marbh gun deō ;
Ach cha d' thoir mise dūil diubh,
Gu'n dean am bās an suilean,
An cur fo ghlasaibh dūinte,
Gu'n cur 's an ūir fo'n fhōid.

'On tha ghrādh cho saibhir,
Is cinnteach cho trēun,
Cha 'n eil peacach cailte,
Cho aingidh 's da'm bheil e ;
Nach dean E chridhe naimhdeil,
Ge d'ro e nimheil puinnseant,
A chur an òrdugh rūmail,
Gu aoidheahd dha fein.

Nach mise chitheadh seann daoine,
 Caoidh oscionn an leòin,
 Fhad 's tha la' soillseach,
 Ag' feuchainn dhoibh a ghlòir ;
 Mu'n tuit orr' an oidhche,
 'S an tòisich bròn gun aoibhneas,
 Bidh gul is giosgan fhiacal,
 Le piantaibh'n teine mhòir.

Ach mur a d'thig an aois leinn,
 A dh'ionnsuidh Chrìosd a ghràidh,
 'S gun lean iad air sir-ruith,
 'S an t'slighe chlaoin gu'm bās ;
 Cìod idir a ni sinn,
 Ach a bhi gul'sa caoineadh,
 Ga'm faicinn a' dol clì,
 Is gun sith dhoibh gu bràth.

Ach an gabh sibhs' tha òg,
 Idir eòlas air a ghràdh ?
 Se'm Fear-nuadh-posd' E,
 'S tha phògan saibhir làn ;
 Cha'n iarrains' dhuibh do shòlas,
 Do shonas, is do shògh,
 Ach sibh a bhi'n diugh pòsd' ris,
 Is còla' ris gu bràth.

On'chuir E mis' do'n tìr so,
 A dh'iarruidh cèile dha,
 Ma dhiulltear leis an aois E,
 'S nach d'thoir iad aoidheachd dha ;
 Cìod idir a ni sibh,
 A ghillean òg, 'sa nìneagean,
 'N d'theid sibh leis an Rìgh so,
 Se 's mo bhios no bhà.

An d'theid sibh leis an Rìgh so,
 Se 's mo bhios no bhā,
 Thugaibh freagradh dìreach,
 A dh'innseas mise dhā ;
 Ma dhiullteas sibh le dìmeas,
 Le tarcuis E' s le mì-mhodh,
 No 'n gabh sibh E da rìreadh,
 'S gu'm bi sibh dìleas dhā.

An d'theid sibh leis an Rìgh so,
 Se 's mo bhios no bhā,
 Is cha'ne leth na Rìoghachd,
 A bheir E dhuibh mar phàirt';
 Ach gheibh gach neach dhìbh Rìoghachd,
 Bhios maireann buan gu sìorruidh,
 Is crùn a chosd cho daor dha,
 'S nach ceannuich saoghal le òr.

Och ! och ! a mhuinntir og, leibhs'
 'An deònach dhol a dhith ?
 Tha'm Fear-saoraidh beò,
 Is an còmhnuidh ribh a strì ;
 A teagasg dhuibh gach lō,
 Sibh a philltinn o 'ur gōraich,
 'S gum bi sibh risan pōsd'
 Ann an sōlasan a ghaoil.

Na cumaibh mi fo'leòn
 Is gun dōchas da 'ur taobh,
 A la sa dh'oidhch' gun sōlas,
 Is bronach os 'ur cionn ;
 Ma's maith leibh bhì ris pōsda,
 Na cuiribh dail sa chōrdadh,
 Ach dūinibh ris ceart-cōla,
 'S gun deōnaich E sin dhuibh.

Ged 'tha sibh aoibhneach òigeil,
 Gun smal no breòiteachd' aois,
 Chi sibh cuid de' 'n t'seòrs' ud,
 Gu tinn fo spòig an aoig;
 Cha'n fhaic sibh iad nar còdhail,
 Air sabaid no aig òrdugh,
 Gu'n tuit sibh fein sa chòmhrag,
 Fo spògaibh trom an aoig.

Aig 'ur dorus tha E bualadh,
 Is fhuaim 'n 'ur cluais an tràth s',
 Nach fosgail sibh gu luath dha,
 Mu 'n teich E uaibh gu bràth;
 Tha innidh chridhe gluasad,
 Le ro mheud iochd sa thruais ribh,
 A gul oscionn 'ur truaighean',
 'S an d'thoir sibh fuath da ghràdh ?

O thugaibh aoidheachd chairdeil,
 Gun dāil do'n t'slānuighear chaomh,
 'Se 'n call as mo a bhā,
 Is gu bràth is mo bhios;
 Ma dhiulltas sibh le tair E,
 'S gun dūin sibh mach a ghnāth E,
 'S E'n diugh ag'iārraidh fārdoich,
 Gu tāmh a ghabhail leibh.

Na 'm baithne dhuibh 'ur calldach,
 Cha b'aoibhneas duibh ach bròn,
 Ag faicinn 'ur staid chailte,
 N'ur cloinn na h-oidhch'sa cheō;
 'Ur sūilean dūint' gun leirsinn,
 'S nach fhaic sibh soills' na greine,
 'S an t'slāinte mhōr fo' sgēith,
 Gu bhi leigheas chrēuchdan lēoint'.

Thig trioblaid, tinneas, 's buaireas,
 Ni tuairgneadh oirbh gach taobh,
 A dhearbhas 'm bheil sibh fuasgailt,
 Gar fuadach mar le gaoith ;
 No'n deach 'ur togail suas, air
 A charruig dhaingean bhuaidhaich,
 'S gun seas sibh ris gach luasgadh,
 Tha buailteach do na naoimh.

Thig la mor a chruadail,
 Air na sluaigh gu leir,
 A dhiullt le tair 's le suarchas,
 An t' uan le bhuaidh 's le reit' ;
 "Imichibh gu luath uam,
 A chum an sgrìos 's na truaighe,
 A mhaircas siorruidh buan,
 'O na dh'fhuathaich sibh mi fein."

Thig la'bheir an cuan uaith',
 Na shluigeadh suas leis fein,
 Fosglaidh beul na h-uaighe,
 'S bheir suas na luidh na crē ;
 Gheibh sibhs' is mise 'nuair sin,
 A reir ar gne 's mar ghluais sinn,
 'S an t'-saoghals' fad ar cuairt ann,
 'S ar duais bidh'n sud da reir.

Bidh na naoimh lān aoibhneis,
 Na'n oighreachd fear an grāidh,
 Ged 'nach b'ann mur thoill iad,
 A roinn E riu a ghrās ;
 Ach dh'fheuch E dhoibh a thoilltineas,
 'S glōir a Phears' cho sauibhir,
 Is choisinn E air ball iad,
 Le cheanglaichean grāidh.

Na h-aingidh bidh fo' uamhas,
 'S lāu fuathais ro mhōr,
 Bidh 'n coguis fein ga'n crādh,
 Mar an sābh a' dol na'm feōil ;
 Bidh 'n lagh ag iarraidh riaruchaidh,
 'S ceartas 'g agairt dioluidh,
 'S 'o sin se an-iochd dhiabhol,
 An comunn siorruidh broin.

Ri mullach na stūc-bheann,
 An sin bidh 'n ūrnuigh reōit,
 Is ris na creagaibh dūbhlaidh,
 Ach an dūin siad iad fo'n cleōc ;
 Ach sann bheir iadsan ūmhlachd,
 Do'n Ti a rinn air tūs iad,
 'S gu'n leagh iad leis na dūilean,
 Roi' ghnūis tha lān do ghlōir.

Bidh iomsgaradh na h-ēigin,
 'O chēil' air muinntir ōg,
 Is cluinntear iad ag' ēigheach,
 " Ar lēir-chreach rinneadh oirn !"
 'S am Pārantean na'n dēigh sud,
 Ri mallachadh a chēile,
 'S an clann le' malluchd fein orr',
 Nach d'thug dhoibh fōghlum ōg.

Bidh Ministeir neo-dhileas,
 Bha sliobadh an treud,
 Bha lambach gu stiopainn,
 Is Glib'a bha da rēir ;
 Mar mhadadh fo' mhī-mheas,
 'S fo' mhallachadh na miltean,
 Ga leantuinn a dol sios leis,
 Gu ionad pianntail brōin.

Bidh Ministeir bha dileas,
 Do'n fhirinn chur an cēill,
 Na sheasumh laimh ri Criosda,
 Ard-Chiobair an trēud ;
 Bidh leisan beagan chaorach,
 A threōraich e gu direach,
 A dh'ionnsuidh beatha's naomhachd,
 Tha'n aon-ghin Mhic Dhe.

Nis criochnaicheam mo dhān duibh,
 Is leigeam 'n slān so leibh,
 An cuir sibh cūl gu brāth ris,
 Gu bhi na nāire dhuibh ;
 Se nise la na slāinte,
 'S E tairgse dhuibh a ghrāsan,
 'S gu'n d'thoir E dhachuidh sābhailt,
 Da Phāras sibh mar chloinn.

Ach ciod an diugh'ur cuibhrionn,
 Na bithibh null sa nall,
 Cha n'eil dol as gun dhiultadh,
 No bhi na chuibhrionn leibh ;
 Ma nithear leibh a dhiultadh,
 A chorruich cuiridh smūid ribh,
 Ach leis ma ni sibh lūbadh,
 An crūn do bheir se dhuibh.

AN T-SAOTHAIR.

Och! och! is mi sgùth, 's an-shocair mo chridh',
Ga m' chumail fo' dhaors' cho buairesasach;
'S nach urra' mi inns' do mhuinntir an t-saoghail,
No do chuideachd mo ghaoil an uaignidheas.

Ach na 'm faighinnsa saors', is anail na sìth,
Le focal an Rìgh bhiodh buadhach leam,
Cha bhiodh m' òrgan gun ghlèus, no mo chlàrsach air ghèuig;
Ach sheinneadh gach teud gu fuaimneach leam.

'S ge d' tha mi cho sgùth, 's gu minic cho tinn,
'S nach fhaigh mi 'o 'n t-saoghal fuasgladh uath,
Na 'm faicinn an aois toirt thairis bhi baoth;
Cha chreid mi nach b-'aochadh air uairean e.

Ach a' faicinn gach là, muinntir aosda 's am bàs,
Ri gleachd gus am fàr e buaidh thoirt orr',
'S iad a' luidhe gu bràth, fo' 'n a bhinn'ud a bhà;
Fad là' na slàint' na 'n cluasaibhsau.

Cha 'n 'eil imcheist no cràdh, no iomaguin roi 'bhàs,
Cur an anam 'an sàs ach am fuasgailear iad,
'S-ann tha iad na 'n tàmh, gun aithn' 'air gach plàigh;
No na galairean grand' leis 'n do thruailleadh iad.

Gun urram do 'n t-Slànuighear, no meas air a shlàint',
A choisinn E chàch 's a fhuaradh leò;
Oir dh 'èignich a ghràdh E gu fulang a bhàis,
'S leis bhrudhadh an nàmh is bhuaidhaich E.

Nach èisd sibh gun dàil ri chuiridhean gràidh,
 Ge d' 'chaith sibh 'ur lāi' ga fhuathachadh,
 'S a bharrantas làidir ma thig sibh mar thā sibh ;
 Nach tilg E gu bràth fad' uaithe sibh.

Ach innsibhse dhà, gach nì mar a thā,
 'S ge d' 's ceannairceach, grāineil, truaillidh sibh,
 Tha èifeachd is slàint, na fhuil is na ghrās,
 Gus 'ur 'n ionnlad, 's gach lā 'ur 'n ath-nuadhachadh.

Dòirtibh na lath' ir 'ur cridhe le 'a lān,
 Dha 's aithne ma thra, chuid cluainteirachd,
 Is Esan a mhain, an neo-chrìochnachd a ghraidh,
 Da 'n comas gu brath air buaidh thoirt dhuibh.

Ach fiachaibhse dhà, 's na ceilibh le bàigh,
 Aon pheacadh fo sgàil an uaignidheas,
 Is leisan mar 's àill, orra sud biodh 'ur lāmhs',
 'S am fuiling iad 'm bàs as uamhasaich'.

Measaibh 'm peacadh 'ur nāmh, oir cha ghèill e gu bràth,
 Gus an d' thoir sibh dhà 'm bàs cha bhuaidhaich sibh,
 'S ma leigeas sibh dhà, na 'r creich fo' a smàig,
 Bidh sibhse gu bràth fo' uachdranachd.

Ach mar shaighdeiribh blàir, bithibh faireil a ghnàth,
 Is faicibh gach àird 's an gluaisear leis,
 Biodh 'ur claidheamh' n' ur laimh, 's leis sgoiltibh a cheann,
 Sgiath, clogaid, 's 'ur ceann biodh cuairtaichte.

On' tha meirg air an aois, 's am buadhan cho maol,
 'S nach àill leo an saoghal so fhuathachadh,
 Nach tionnadaidh sinn ribhs' tha òg agus maoth ;
 Ach an èisd sibh ri brigh mo thuaisgeil.

Ge d'nach 'eil sibh gunghiamh 'ngabh mar mheangain sibhsniomh,
 Mu'm fàs sibh cho fiadhaich, cruaidh-cheannach,
 Se nise gu fìor, am is taitnich bhì' g iarruidh ;
 Còir shlàinteil an Crìosd a bhuanaischeas.

Ge d' ro' sibh fo' dhaors', le coi-cheangal gnìomh,
 A bhris sibh le'r cèud Athair cùmhnanta,
 Nach d'thig sibh gu Crìosd, Fear-pàighidh na'm fiach,
 'Sa chuireadh cho fial g' ur dùnadh ris.

An cùmhnant a bha, air a dheanamh ri Adhamh,
 Arson beatha bhi dhà, 's da theaghlach leis,
 Le easùmhachd do' 'n àithne, bhris iad gach clàr,
 'S na 'n creich do gach bàs, ghrad thionndaidh iad.

Ach Crìosd ann 'a ghràdh, Ceann cùmhnant na 'n gràs,
 Le ùmhachd do' 'n àithne bhuadhaich E,
 'S choi-lion E na Clàir, chaidh a bhriseadh le càch,
 'N sin dh' fhuiling E na bàis bu duais dhoibh sud.

O n' dh' èirich E'n àird, 'o ghlasaibh a bhàis,
 'S air peacadh is Satan bhuadhaich E,
 'S aig an deas-laimh gu h-àrd, tha E tagradh gu bràth,
 Gus an aisig E bhraithrean gu suaimhneas leis.

Tha cùmhnant na 'n gnìomh, ag' cumail gu dìan ribh,
 "Coisnibh 'ur Dia le'r deanadas,
 'S mar coisin le'r gnìomh, bidh mo mhallachdan siorruidh;
 G'ur leantuinn ag' iarruidh duaise uaibh."

Ach èisdibhse trà, ri guth an Uain-chàisg,
 Se dh'fhuiling gach bàs 'nuair chèusadh E,
 Se ghuth-san tha 'g ràdh, do'm ionnsuidh gun dàil,
 Grad thigibh 's mo ghràs ni saobhir sibh.

Annsan a mhàin, bidh sibh iomlan tre ghràs,
 Se fèin le 'lanachd is cuibhrioun duibh,
 'Sa chùmhnanta gràis, cha bhris sibh gu bràth,
 Oir thuirt E, "cha 'n fhàg 's cha treig mi sibh."

"Cha phill iad a thaobh, 'o m'leantuinn gu caomh,
 'S ge d' philleadh cha 'n fhaod iad buanachadh,
 Ni còrdaibh mo ghaoil, an tarruing a ris;
 'S mo smachdachadh dìleas ga 'n gluasad leam."

“Cha chaillear a h-aon diubbh, dh'aindeoin an t-saoghail,
 Le 'ribeachan clì ga suainneadh ump;
 Na fhuair mi 'o thùs, 'o m-Athair na rùn;
 'Bheir mi dhachaidh gu dlù' da ionnsuidh iad.”

“Ge d' tha nàmhaid mar chù, na luidh' ann an cùil,
 Ach an glac e le chùil-bheart innleachd' iad,
 On' chuir iad ris cùl, bidh mis' dhoibh a' m' thùr,
 'S 'a m' thaic air gach taobh, 's nach claon iad uam.”

Nis' sibhs' tha gun tùr, nach gabh sibh ra ghnùis,
 Is Ceannard, Fear-iùil, is Lèigh dhuibh E,
 Cha 'n 'eil galair no grùid, chuir am peacadh n' 'ur grunn,
 Nach glan is nach sgùr E gu dìongmhalta.

'S bochd an oighrethd co-dhiù, na chi sibh le' r sùil,
 Ge d' gheibheadh sibh, dùbailt cuibhrionn dheth,
 Ach iarraibh air tùs, an rioghachd is fùt,
 Ge d' nach fhaic sibh le' r sùil i gu 'miannachadh.

Cha tèarnar gu fìor sibh, mar gabh sibh ri Criosd,
 'S gu 'm bì E na bhiadh 's na aodach dhuibh,
 'Ur neart gus 'ur dìon, 'ur Rìgh gus 'ur riaghladh,
 'Sa reachdan gach ial so-iomchair leibh.

S'e 'n caraide gràidh, a leanas 's gach càs,
 Na 's dlùighe no bràth 'ir an dillseachd dhoibh,
 Cha sgar beatha no bàs a nis' no gu brath,
 Gu siorruidh 'o ghradh an Fhìrean s' iad.

Se m' ùrnigh a ghna, gu'n lùb sibh leis trà,
 'S gu 'n coisinn a ghradh gn h-iomlan sibh,
 'S nach bì sibh mar chāch, da 'n cleachdadh gach là,
 Bhi ceannairceach, ārdanach, iorghiolach.

Tha lanachd gach gràis, 's gach firinn ann tāmh
 'S' tha mhais' agus ailleachd ro-ionmhuinneach,
 'S ge d' tha mhōrachd cho ard, 's nach tuigear gu brath i,
 Tha E iriosal, grashmor, tiomachridheach,

Co-dhùineam mo rainn, le Soiri thoirt leibh,
 'M bi sgaradh a chaoi 'o'n t-Slānuighear ann ?
 'N'e tuireadh is caoidh a la 's a dh' oidhch,
 Bhios agam sibhs' diùltadh sàbhaladh ?

'N uair choinnicheas sinn, gu faighinn ar binn,
 An robh mise dìleas, càirdeil ribh ?
 'N do mhealladh sibh leam, mar amadan dall,
 Gun bhi sparradh oirbh cuing an t-Slanuighir ?

Ma gheibhear sibh 'n Criosd, le cruthachadh Dhia,
 Gun teagamh is creutarean nuadha sibh,
 Ach ma's tlachd agus miann leibh seirbhis an Diabhoil,
 'Se chomunn gu siorruidh is cuibhrionn dhuibh.

'N diugh dùinibh ri Criosd, 's ur cuibhrionn se Dia,
 Biodh tart agus miann na naomhachd oirbh,
 'S cha dean peacadh, no diabhair, no neart anamiannaibh,
 Ach 'ur teannadh ni's dian, 's ni's dlùighe ris.

SGIOBAIREACHD NA 'N DEISCIUBUIGH.

ISAIIH liv. 4. //.

Tha mise gu trōm gun suigear gun fhonn,
 Mar Luìng a measg thonn air an luasgadh leo;
 'S i gun stiùir air bhann gus a' cumail gu teann,
 'S na siùil 'o gach crann air rèubadh orr'.

Tha èu-dion mu 'n druim, 's i lionadh le taoim,
 'S gach làmh air fàs fann le saothreachadh;
 'S gach tonnadair spàrrt' air liònadh le tèarr,
 'S cha taom iad an àird 'o h-ìochdair i.

Tha lòn air fàs gann, 's am beagan a th' ann,
 Fo' ghlasaibh gu teann gu h-ìosal innt';
 'S nach ruig sinn air greim ge d'tha sinn cho fann,
 'S e domhuinn fo' 'n taoim th' air dìreadh oirn.

Tha 'n doinionn cho cruaidh a' seideadh 'o 'n tuath,
 'S ì seasamh cho buan 's cho diobhalach;
 'S ge d' b' aithne dhuinn cruadail iomadaidh uair,
 Cha 'n fhurtachd no fuasgladh sa' chùis so e.

Tha gach Barc agus Long tha marcachd na 'n tonn,
 Dol seachad na'n deann 's cha taobh iad ruinn;
 'S ge d' shealladh iad ruinn cha 'n fhurtachd e leinn,
 'S gun mhodh air an tionac no 'n saor iad sinn.

'Nuair dhèigheas iad ruinn le guth na gall-tromp,
 'S iad fèin agus fonn an aoibhneis orr';
 Ach sinne 's ar Long mar eadar dha-lunn,
 Dol fodha 's gun dùil ri èirigh leinn.

Na tha lòn ri ar taobh ann an sealladh ar sùl,
 'S plaosg mhuc e nach fiù 's nach dean tairbhe dhuinn;
 Chaidh a thoirmeasg 'o thūs, 's bheir e 'm bās leis co-dhiù,
 'S cha phill sinn mar chū gu sheilbheachadh.

Co neach tha cho tūrail, cho fiosrach, 's cho iūlmhor,
 'S gu 'n abair, "cha libhrig am Prionnsa sibh;"
 Ach thugadh es-an an àithn' do'n doinionn "bi 'd thāmh,"
 'S do 'n fhairge "b̄r sām̄hach" 's grad ghèillidh iad.

Faic neach air na tuinn ag imeachd gun fhiamb,
 Nach ionann is Dia a dheanadh sud;
 Ach tha eagal am chōm gur tanasg a th' ann,
 'S gus ar milleadh's an doimhne so thāinig e!

Ma 's E 'm Prionns' ud a th' ann nis' abradh E rium's,
 "Thig thusa do 'm ionnsuidhs' a Phādruig bhoched;"
 Dol fodha gu dian, tha mise dol sìos,
 Dean furtachd mo Dhia is sābhail mi!

Carson a tha thu mi-chreideach gun lùths,
 'S nach coisich thu t-ùrnuigh do 'm ionnsuidhse?
 Ach lap thu cho luath an glacaibh na 'n stuadh,
 Nach lag agus truagh as m' èugmhais' sibh.

Nis fòghlumaibh chlann gur mise bhur ceann,
 'S 'ur Fear-teagasg 's gach am 's na dōmhlachdan;
 Is tbigibh am dhēigh, 's togaibh oirbh 'ur crann-cēus',
 S fein āicheadh 's gach cēum ra ionnsachadh.

Na gabhaibh ri sēideadh le ain-eolas 's ēud,
 Bheir 'ur cosaibh 's 'ur cēum gu sleamhnachadh;
 A' cur bacadh orm fein a' ruith anns an rēis,
 Tha romham, 's a dh'fhēumas mi choi'-lionadh.

Cha leibh bhi ri uaill air an taobh so de'n uaigh,
 Ach a mhāin deanaibh uaill as 'ur n-anmhuinneachd;
 'S deanaibh uaill ann 'ur Dia, tre chreidimh gun ghiamh,
 Oir a bhuaidh a thug Criosd is leibhse sud.

Bithibh macanta ciūin, is iriosal brūit,
 Ag itheadh sa chūil na dh, fhaodas sibh;
 Biodh 'ur enāmban cho ūrar, is sult air 'ur gnūis,
 'S theid a' nāmbaid a bhruthadh fo'r sālìbh dhuibh.

Cumaibh cogadh gun sith air chois ann 'ur crìdh',
 Ri naimhdibh an Rìgh gun bhāigh riutha;
 Gu 'm faic sibh gach aon diubh tuiteam sa chaonnaig,
 'S toirt thairis gun chli 's a' bāsachadh.

'N sin mealaidh sibh sith an comunn 'ur Rìgh,
 Gun bhuaireas, gun daors', gun sāruchadh;
 Ach sonas is saors' nach urra' mi inns',
 'S nach tuig sibh a' mìle pairt dheth nis.

X

